

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הרבי יקיים את הבטחותיו ויוליכנו לקראת משיח!

הצילום המלא בעמוד 15

אז דער רבי זועם מקיים

זיינע זיינע הבטחות וזאם ער האט צו געזאגט יעדער איינצע, אויך די הבטחה כליה וזא
ישראל (אשכנזי אשכנזי) דלוייגט זיך אלס
זאם ער האט צו געזאגט כלל ישראל/און ער זועם אונז סירען אנקעגען משיח'ן.

עש"ק פ' עקב, טו"ב מנ"א
ה' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

תבר

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החייל ב"צבאות השם" מנחם מענדל שיחי
לרגל היכנסו לבריתו של אאע"ה
ביום ד', ט"ו באב, הי' תהא שנת סגולות בכל
ולזכות אחיו חיים עוזר שיחי

ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' ישראל ברוך וזוגתו מרת שפרה שיחי בוטמן

*

שיזכו לגדלם לתורה ולחופה ולמעשים
טובים מתוך אושר ועושר בגו"ר

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

וואָס ווערסטו צעטומעלט? / משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ

7 זמן הגאולה

בני ישראל צועקים: "אנן בעינן למהוי קדם מלכא"! / פרשת השבוע באור הגאולה

12 ניצוצות של משיח

מה לעשות עם ה"חמור"? / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

13 כתי"ק - פרסום ראשון

להתקשר לרבי ולקיים הוראותיו ובמילא הוא יקיים הבטחותיו / צילום נדיר מעלה ההגהה של כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת כ"ף מנחם-אב ה'שית"

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות החתן התמים אורי אהרן יואל והכלה בת' רות שי זיסק לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
יה"ד שיכנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, כרצון ולגתת-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי/ לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

א ודאי איז וויא הויך א פפור זאל נים זיין, איז די וואס זיינען סייד צו פאר סביין הסידות זיינען דער סים נים יוצא, דער רבי האט אמאל איינגעקענטענט אז באפען בדדים איז סאפע זייער א נויכטיגע זאך, אבער פיער וואס זיין אלעק און אזויא איז אויך אזי ב'דארף דער סים נים יוצא זיין, און ב'דארף לערנען דעם רבי'נס הסידות פשוט.
א ודאי דארף מען וויסן א ספור, וואס דאס דארף מען אויס גייען דער צוליב א זולח, אזא וואס איז נאך דער וויילע נים סייד צו פארסטיין הסידות, דארף מען עם קערב זיין דורך א ספור, און אויך צו לייב זי'אלייין איז דאך יקירא מילחא אבער אבער ב'דארף מען זיך אוועק געבען אויף לערנען הסידות, און די ספורים איז וויא א סגולה האט אמאל געזאגט, אז ווען בא עם איז די קאפ פאר מאסערס לערענס ער יפולט אנדאס.
אזויא די סידות וספורים וואו ער מען געפינען א הסבר אדעס א עוסק דארף ער א ודאי הארעווען אויף דעם, וואס סידות חולין של ח"ח צרייכט לימוד, יקמולס איז די סידה אויך וויא א מאסר, אבער דער עיקר איז ב'דארף מען גייען דער עיקר, אבער פון די אלע ענינים איז די התקשרות, ביזן אין לערנען הסידות און סייא אין סידות, איז די התקשרות, וויא ב'האט פריער גערעט אז תורה צוה לנו משה, און דאס איז אויך דער ענין פון לבשה.
אין האט אמאל געפרעגט דעם רבי'ן דעם טעם וואס בא חסידי חב"ד איז מען זיך נוהג אז א ספור ב'יוב היא צ'זאגט מען התנון, האט דער רבי גענטפערט אז וואו איז נאך דא א בעטערע צייט אויף בעפען התנון וזיא און און און וויילע יא צ' וי"ל הפירוש ב'הזאגט בא פ'ילקעט זאגט מען נים פ'יין התנון, איז וויילע יא צ' איז דאך א נים העלף ספסרים מען העכער דער פון, אד ס"ם איז בא חסידי חב"ד זאגט און דורך דעם זעסט נחמלא ווערען אלא דעם רבי'נס הבטחות וואס ער האט צו געזאגט צעבזע צפץ מספספק נים נאר אין גמסיות נאר אויך אין רוחניות, און נים נאר אין רוחניות נאר אויך אין גמסיות,
ב'דארף זיך נאר האלפען אן דעם רבי'נס קלאסקע, און מקנים זיין וואס ער האט געהייסען, אפי' ענינים צו וואס אדם דס' אוהם בעקבינו, אזויא וויא עם ספסר, ה"י עקב חספען, וואס במילא וועט זיין דער ושכר אח הבריה ואת החכד, אז דער רבי וועט מקיים זיינע זיינע הבטחות וואס ער האט צו געזאגט יתדר אפי' נעם, אויך די הבטחה מלילה וואו וואס ער האט צו געזאגט כלל ישראל, און ער וועט אזוי פירען אנגעגען סידות.

וואָס ווערסטו צעטומעלט?

כאשר שואלים אצל חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמשיח יבוא תיכף ומיד? – הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!

- מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמשיח יבוא היום – לא בעוד כמה חודשים ● תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ – בלתי מוגה הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

כאשר שואלים אצל חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט ("קאָכט זיך און טוט") בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמשיח יבוא תיכף ומיד? – הוא מתבלבל ונבהל ("זוערט ער צעטומעלט")!

מה אתה מתבלבל ("וואָס ווערסטו צעטומעלט")? הרי דיברו יותר מ-101 פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמשיח יבוא היום – לא בעוד כמה חודשים, ועאכו"כ לא בעוד כמה שנים ר"ל, אלא שיבוא תיכף!

ובכלל הרי כתוב "אחישה"4, והגמרא אומרת5 "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואם-כן, תעשה תשובה ותביא על ידי כך את הגאולה!

אתה מתעצל לעשות תשובה? – "יגעת ומצאת"6, תתייגע בעצמך עד שתעשה תשובה, ועי"ז "מיד הן נגאלין" (כפס"ד הרמב"ם7)!

א. בנוגע למה שדובר על-כך שיהודי צריך לצעוק "עד מתי" – מתי תבוא כבר הגאולה? בא ה"יצר" ומביא ראיות ע"פ "תורה" שלא צריכים להתנהג כך, כיון שאין זו דרכנו וזה לא סדר ע"פ שולחן-ערוך.

וממשיך לטעון, שמה שאומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא"2 – הפירוש בזה הוא: "אחכה לו בכל יום – שיבוא" – מי יודע מתי?!

עד שהתבטאו3 – שיתכן מאוד שמשיח יבוא בעוד ... 1900 שנה רחמנא ליצלן!... כשם שהגלות נמשכה 1900 שנה עד עכשיו, כך יתכן – טוען הוא – שהיא תמשך עוד 1900 שנה, רחמנא ליצלן!...

לא ה' דבר כזה מעולם – שאחד ירהיב לומר בגלוי שיהודים יכולים לשבת 'תקועים' בגלות כזו עוד 1900 שנה!

ואין פוצה פה ומצפצף!...

ב. וההבהלה בזה גדולה יותר:

- 1) שיחת ש"פ פינחס ושיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ ("יחי המלך" גלינות תכ - תכא ע' 3 ואילך).
- 2) מה"יג עיקרים. ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.
- 3) ראש ישיבה מסויימת באה"ק.

ההם.

דער עיקר העיקרים אָבער פון די אַלע ענינים איז די התקשרות, בין אין לערנען חסידות און סיי אין שיחות, איז די התקשרות, ווי מ'האָט פריער גערעט אַז תורה צוה לנו משה, און דאָס איז אויך דער ענין פון לשמה.

און דורך דעם וועט נתמלא ווערן אַלע דעם רבי'נס הבטחות, וואָס ער האָט צוגעזאָגט ניט נאָר אין גשמיות נאָר אויך אין רוחניות, און ניט נאָר אין רוחניות נאָר אויך אין גשמיות.

מ'דאַרף זיך נאָר האַלטן אין דעם רבי'נס קליאַמקע, און מקיים זיין וואָס ער האָט געהייסן, אפ'י ענינים וואָס אדם דש אותם בעקביו, אַזוי ווי עס שטייט בפרשת השבוע4 וה' עקב תשמעון, וואָס במילא וועט זיין דער ושמר גו' את הברית ואת החדס5, אַז דער רבי וועט מקיים זיין זיינע הבטחות וואָס ער האָט צוגעזאָגט יעדער איינעם, אויך די הבטחה כללית וואָס ער האָט צוגעזאָגט כלל ישראל6 אַז לאלתר לתשובה (תשוב לשרשו) בריינגט לאלתר לגאולה און ער וועט אונז פירן אַנקעגן משיח'ן.

איך האָב אַמאָל געפרעגט דעם רבי'ן דעם טעם וואָס באַ חסידי חב"ד איז מען זיך נוהג ביום היא"צ ופטירת צדיקים זאָגט מען תחנון, האָט דער רבי געענטפערט אַז וואו איז נאָך דאָ אַ בעסערע צייט אויף אויסבעטען7.

וי"ל הפירוש להחילוק אשר בזה, במנהגו ומנהג פולין. באַ פוילעשע זאָגט מען ניט קיין תחנון, איז וויילע יא"צ איז דאָך אַ יום העלי' שטייט מען העכער דערפון. אַך מ"מ איז באַ חסידי חב"ד זאָגט מען תחנון ווייל מען וויל דאָך מיט נעמען אויך דעם גוף, אַ אָפגעוואַשענעם גוף. באַ פוילעשע איז דאָך וצדיק באמונתו יחי'8, א"ת יחי' אלא יחי' (החי"ת בפתח)9. איז דערפאר ביום היא"צ איז דאָך אַ עלי' לצדיק ולכל מקושריו, אבל אין זה בדרך פנימיות, משא"כ בחב"ד וואָס מ'וויל בפנימיות ועי' עבודה ולכן גם אז אומרים תחנון.

[השורות האחרונות שהודגשו אינם בצילום שלפנינו אלא נכתבו ע"י כ"ק אד"ש מה"מ בדף אחר, וסימן את מקומם בתוך השיחה באות ה' מוקפת בעיגול. המו"ל]

(4) ז, יב ובפרש"י.

(5) פרשתנו שם.

(6) ראה "קול קורא" – סיון, תמוז, אב – תש"א.

תשרי תש"ג (אג"ק אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' שסא

ואילך. ע' שעזו ואילך. ע' תח ואילך. ח"ז ע' תל ואילך).

(7) ראה שיחות כסלו תרצ"ג. אג"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א חי"ט ע' ריד.

(8) חבקוק ב, ד.

(9) ראה לקו"ד ח"א קמא, ב. ועוד.

לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטיאן - נפטר ליל שמע"צ ושמח"ת ה'תשס"ב יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

- 4) ישעי' ס, כב. סנהדרין צח, א.
- 5) שם צז, ב.
- 6) מגילה ו, ריש ע"ב.
- 7) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

להתקשר לרבי ולקיים הוראותיו ובמילא הוא יקיים את הבטחותיו

בקשר עם פ' השבוע ולקראת כ"ף מנחם-אב שיחול ביום ב' הקרוב, הננו מביאים בזאת (בע' 15) צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת כ"ף מנחם-אב ה'שי"ת (נדפס ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאת תשנ"ח) ע' 6-135. קטע השיחה בענין אמירת תחנון ביום היא"צ ופטירת צדיקים נדפס גם בלקו"ש חי"א ע' 210) בשולי-הגליון הבאנו הערות מהמו"ל ד"שיחות קודש"

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

א ודאי איז ווי הויך א סיפור זאל ניט זיין, איז די וואָס זיינען שייך צו פאַרשטיין חסידות זיינען דערמיט ניט יוצא, דער רבי האָט אַמאָל איינעם געשריבן¹ אז באַקען ברויט איז טאַקע זייער אַ וויכטיקע זאַך, אָבער דער וואָס קען זיין אַ נוקב מרגליות דאַרף זיין אַ נוקב מרגליות. און אזוי איז אויך אַז מ'דאַרף דערמיט ניט יוצא זיין, און מ'דאַרף לערנען דעם רבי'נס חסידות בעינין.

א ודאי דאַרף מען וויסן די סיפורים, ובפרט וואָס דאָס דאַרף מען אויסניצן צוליב אַ זולת, אַזאָ וואָס איז נאָך דערוויילע ניט שייך צו פאַרשטיין חסידות, דאַרף מען עס מקרב זיין דורך אַ סיפור, און אויך צוליב זיך אַליין איז דאָך מילתא אלבישייהו יקירא². אָבער מען דאַרף זיך אַוועק געבן אויף לערנען חסידות, כל השייכים לזה, און די סיפורים איז ווי אַ עולם'שער האָט אַמאָל געזאָגט, אַז ווען די קאָפּ איז באַ אים פאַרמאַטערט לערנט ער יעמאַלט אגדתא.

אָבער די שיחות וסיפורים וואו ער קען געפינען אַ הסבר אָדער אַ עומק דאַרף ער אַ ודאי האָרעווען אויף דעם, וואָס אפילו שיחות חולין של ת"ח צריכים לימוד³, וכ"ש וק"ו כו'. יעמאַלט איז די שיחה אויך ווי אַ מאמר, אָבער דער עיקר אין איר איז דער ענין הבא ע"י היגיעה.

מובן אשר המאמרים ושיחות דזמנים ומועדים קבועים הם קודמים להשאר בזמנים

ד. הנה, עיקר ועצם הראי' לזה היא מנוסח התפלה שכל יהודי אומר בכל יום בתפלת העמידה: "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ובשבת ויו"ט – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים":

כאשר אומרים "לישועתך קוינו כל היום" בתפלת מנחה (לדוגמא), הרי לא מתכוונים לבקש שהישועה תהי' מי יודע בעוד כמה זמן, ובטח לא בעוד 1900 שנה (ר"ל)... אלא מתכוונים שהישועה תהי' ביום וברגע זה ממש – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ותחזינה עינינו (לא עיניהם של אנשים מדור אחר) בשובך לציון!"

היות ואם הכוונה היא שהישועה תבוא מי יודע בעוד כמה זמן – מדוע חוזרים ע"כ שוב פעם בתפלת ערבית, שהיא בכלל "דשות"¹¹? אלא בודאי מתכוונים בתפלת מנחה שהישועה תבוא מיד, וכאשר מגיע הזמן של תפלת ערבית ומשיח התעכב ח"ו, אזי מבקשים שוב פעם "לישועתך קוינו כל היום" – שיבוא מיד.

ה. באמת לא זקוקים כאן להסברות וביאורים כלל –

כאשר ישאלו אצל חולה ר"ל, מה הוא מבקש על רפואתו וישועתו הפרטית – האם מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום" (וכיו"ב) שרפואתו וישועתו יגיעו בעוד 1900 שנה... – מובן ופשוט מה יענה, ללא צורך בהתבוננות, שהוא רוצה להתרפאות מחוליו תיכף ומיד!

עד"ז מובן בפשטות בנוגע לחולי של כלל ישראל – הגלות, שכאשר מבקשים "לישועתך קוינו כל היום" לא מתכוונים לישועה בעוד 1900 שנה, אלא עכשיו, תיכף ומיד!

ג. ובנוגע לעצם השאלה הנ"ל – שאפשר לפרש את הכוונה "אחכה לו בכל יום שיבוא": "שיבוא" בעוד משך זמן ולא ביום זה ממש – הרי אין זו שאלה כלל, ובהקדים:

בכמה מקומות מוצאים, שכאשר מביאים ראיות להסברת ענין – מביאים כמה ראיות. אך כמובן לכל לראש אומרים את יסוד ועיקר הראי', ולאחמ"כ מביאים ראי' נוספת, עוד סעיף וסניף לעצם ועיקר הראי', ובלשון הידוע – "ועוד יש לומר". או בלשון המשנה (בכ"מ) בפרקי אבות⁸ – ש"יש נוהגין"⁹ ללומדם בתקופה זו, בשבתות הקיץ) – "ואומר".

מכך גם מובן, שלפעמים הראי' הנוספת מצד עצמה אינה חזקה כל כך, כיון שאפשר לפרשה באופן אחר (ואזי היא אינה ראי' לענינו); אבל לאחרי שמביאים את הראי' הראשונה והעיקרית, הרי היא מגלה מהו הפירוש של הראי' הנוספת, ואז מובן שגם היא משמשת כראי' לנדון המדובר.

עד"ז בענינו:

כמדובר כמ"פ¹⁰, יסוד ועיקר הראי' שצריכים להאמין, לקוות ולבקש שמשח יבוא היום ממש היא לא מ"אחכה לו בכל יום שיבוא", זהו רק סעיף וסניף לראי', אלא עיקר ועצם הראי' היא ממקום אחר (כדלקמן); ו"אחכה לו בכל יום שיבוא" אכן אפשר לכאורה לפרש בשני אופנים: (א) "אחכה לו בכל יום שיבוא" בכל יום, (ב) "שיבוא" במשך הזמן (ר"ל). אבל לאחרי שידעו את עיקר ועצם הראי' לך, הרי זה מגלה לנו כבר שהפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" הוא – שיבוא ביום זה ממש.

(8) פ"ו, משניות ב, ז, ח, ט, י, יא.

(9) נוסח ההקדמה לפרקי אבות בסידור אדה"ז.

(10) ראה "יחי המלך" שצב ע' 10. ועוד.

(11) ברכות כז, ב. רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ו.

(1) אג"ק שלו ח"ד ע' שמ. הועתק ב"היום יום" כה

(2) שבת י, ב.

(3) סוכה כא, ב. נתבאר בסהמ"צ להצ"צ קה, א. ניסן.

מה לעשות עם ה"חמור"?

אע"פ שכשמסתכלים מסביב, רואים בעולם "חמור" – עד ל"עם הדומה לחמור" כו' – לא צריכים להתפעל מזה, "לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים", ואין זה דבר הזקוק לחידוש מקבלה ומחסידות, אלא זה כתוב בפשוטות בתחלת השו"ע, שצריך להיות "לא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים"; לא צריך אמנם להתנהג בעזות – אבל צריך להיות "עז כנמר" וכו'.

ואדרבה – מה"חמור" ומה"עם הדומה לחמור" בעולם – צריך לעשות שהם יסייעו לעבודה, עד שכולם יחד הולכים אל ה"בהר ה' יראה" ונבנה ביהמ"ק השלישי בגאולה האמיתית והשלימה, למטה מעשרה טפחים בפשוטות ובמהרה בימינו ממש, גם בפשוטות. (תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

מובן כמה נוגע ללב הורים זקנים כשחסר משהו לבנם יחידם

. . בני הם לא רק בניו של מקום ("בנים אתם לה' אלקיכם"), ויתירה מזו – "בני בכורי ישראל", אלא עוד זאת (כפתגם הבעש"ט) – שהם חביבים לפני המקום כבן יחיד שנולד להוריו לעת זקנותם,

אשר מובן עד כמה נוגע הדבר ללב הורים זקנים כאשר חסר משהו אצל בנם יחידם, ועאכ"כ כאשר המדובר בענין של גלות – "גלו מעל שולחן אביהם" (ובנמשל – "אותותינו לא ראינו", שאין רואים אלקות בגילוי), שאין לך חסרון גדול מזה!

כיצד יתכן, איפוא, שאבינו אב הרחמים לא ימנע חסרון וצער כזה אצל בנו יחידו שנולד לעת זקנותו?

(משיחת כ"ט מנחם-אב ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

הנה הנה מגיע משיח ושאל היכן הם הגידולים שגידלתם!

[. .] ועוד וגם זה עיקר: הנה הנה מגיע משיח צדקנו, והוא ישאל היכן הם הגידולים שגידלתם! ולא יסתמך על תשובה בלבד, אלא הוא יהי' ה"מראה באצבעו ואומר זה" – הנה הילד או הילדה שהכינו אותם לומר "זה אלי ואנוהו", בדוגמת מה שהי' ב"ימי צאתך מארץ מצרים" ש"הם הכירוהו תחלה".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב, מבה"ח אלול, ה'תשל"ח – בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת יגון ע"ה בן – יבלחט"א – אברהם אלעל – נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א יד"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

וכפסק-דין הרמב"ם⁷ – "הבטיחה תורה וסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין", ש"מיד" בהלכה בודאי פירושו לכל-הפחות באותו יום; יש מקום לשאול האם הכוונה למהלך מיל, 18 דקות או 24 דקות¹², אך בודאי הכוונה באותו יום.

וכלשון הנ"ל בתפלה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ש"מהרה" בודאי הכוונה באותו היום, לא בעוד משך זמן.

וכאמור, "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", כלומר, דבר זה מונח בידם של יהודים – אם הוא יעשה תשובה אזי "מיד הן נגאלין", ואם רוצה זה יכול להיות בשעתא חדא וברגעא חדא¹³!

ולאחרי שיסוד ועיקר הראי' לזה שמקווים שמש"ח יבוא ביום זה ממש ישנו, הרי הוא מגלה את הפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" (שמצד עצמו הי' אפשר לכאו' לפרשו באופן אחר), בתור סניף וסעיף הנוסף לעיקר הראי' ד"לישועתך קוינו כל היום" כו', כנ"ל¹⁴.

ו. בנוסף לזה, ישנה ע"כ ראי' מהירושלמי [אע"פ שישנם הטוענים: מי מתחשב עם הירושלמי ומי לומד ירושלמי? הרי זה מיועד לבטלנים (בתורה עצמה), לאלו שאינם עוסקים ב"לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"¹⁵...]:

מובא בירושלמי¹⁶ ש"כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא

(12) שו"ע אדה"ז או"ח סתנ"ט ס"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 618 ואילך. וש"נ.
(13) זח"א קכט, א ואילך.
(14) סעיף ג'.
(15) יומא כו, א.
(16) יומא פ"א ה"א. וכ"ה במדרש תהלים קלז, י.

החריבו". והרוג'ז'ועבר¹⁷ לומד מכך להלכה שמזה מובן שחורבן ביהמ"ק הוא פעולה נמשכת, וכל זמן שלא בונים את בית המקדש – הרי זה "כאילו הוא החריבו"¹⁸!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר ש"אחכה לו בכל יום – שיבוא" הכוונה היא לא היום אלא בעוד חודש או שנה, ועאכ"כ יותר, כאשר כל רגע שמש"ח לא בא וביהמ"ק לא נבנה בחזרה הרי זה "כאילו הוא החריבו"!

וממשיכים לטעון – "אחכה לו בכל יום", ובנוגע ל"שיבוא" זה "עסק' של משיח ומסתמכים עליו שיבוא מתי שירצה!

מה זאת-אומרת?! הרי משיח רוצה את מה שכל יהודי רוצה – שהגאולה תבוא מיד! ובאם הגאולה לא באה, אומר הכתוב¹⁹: "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם גו' והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו", וכדאיתא בגמרא²⁰ שמש"ח "תיב בין עניי סובלי חלאים", כלומר, כל זמן שמש"ח לא בא בגלוי בעוה"ז – הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, רחמנא ליצלן!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר שמש"ח וכל יהודי יכולים לחכות משך זמן עד שמש"ח יבוא?! ועוד הולכים ואומרים שזה לא הסדר והדרך שלנו לצעוק ולתבוע שמש"ח יבוא היום, כל זה לאחרי שזה מפורש בתורה, כנ"ל!

מה זאת-אומרת שביאת המשיח תדחה לזמן מאוחר יותר?!

(17) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). וש"נ.
(18) ראה שיחת י"ב תמוז תשד"מ – "יחי המלך" שסט ע' 7.
(19) ישע"י נג, ד-ה.
(20) סנהדרין צח, א ובפרש"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 79. סה"ש תנשא"ח ב' ע' 496 וראה שם הע' 65 ואילך.

ידוע מה שאומרת הגמרא בעירובין²¹ [שאמנם היא מהמסכתות שאינן נלמדות בישיבות... אך היא מסכת בש"ס] אודות "האומר שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה כו", כלומר, הוא אינו אומר שמועה זו אינה תורה מסיני אלא שהיא "אינה נאה", דהיינו, שלא יפה לדבר עלי' – אומרת הגמרא איך הוא נקרא...

ז. אעפ"כ, כאשר באים עם טענות אלו לחב"ד'ניק – הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!...

מה זאת-אומרת שאין לך מה להשיב, כאשר המענה מפורש בתנ"ך, בגמרא ובמדרשים וכו'? ובפרט שהשואל עצמו יודע שזהו היפך האמת!

ואין להאריך בדבר המבהיל, ובדבר המצער עד כדי הבהלה, מדברים רק בשבחם של ישראל – שכל השאלות והספיקות הללו באות מצד ה"יצרו אנסו"²² של היהודי המכסה על רצונו הפנימי, ובכדי לבלבל אותו מביא היצר ראיות מהתורה, ע"ד מה שפרעה טען (כנ"ל²³) "כי אותה אתם מבקשים"²⁴ (כלומר שטענתו של פרעה היא שכן הוא רצונם של בני ישראל, כביכול, ע"פ תורה!).

וכאמור, לא זקוקים כלל להסברות וראיות – כשיגשו לשאול אצל חולה ר"ל, מתי הוא חפץ בישועה ורפואה – ישמעו מה יענה. והרי מובן במכל-שכן בנוגע לחולי הגלות של כלל ישראל – ש"לישועתך קוינו כל היום" פירושו שהישועה תבוא היום ממש.

ח. ובזה רואים ג"כ את המעלה של ילדים [כנ"ל²⁵] שהעיקר ביציאת מצרים הי'

"בנערנו"²⁵, "טפכם", ולזה בעיקר התנגד פרעה, והבחינה של משה רבינו בתור רועה ישראל היתה דוקא מהקטנים!:

כאשר ישאלו ילד – מה הוא מתכוון בתפלתו "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ותחזינה עינינו בשובך לציון" – אצלו זו בכלל לא שאלה: הוא מתכוון בפשטות שהישועה תבוא מיד ממש!

שהרי הישועה היא דבר טוב – ומדוע לדחות דבר טוב למחר כשאפשר לקבלו היום?!

הוא מבין כך **ממש בפשטות**, ללא צורך כלל בהסברות וראיות. במילא, גם מבוגרים יכולים ללמוד מכך מהו פירוש המילות בפשטות ד"לישועתך קוינו כל היום".

וכמדובר כמ"פ, שדוקא תפילתו של ילד היא בפשיטות ללא עירוב ענינים צדדיים: הוא אינו מודע כלל לכל המציאות דספירות וסדר השתלשלות, במילא כאשר שואלים אותו למי הוא מתפלל? – עונה מיד ובפשטות: להקב"ה בעצמו! ובלשון החסידות – לעצמות ומהות! והוא כלל לא מבין את השאלה.

עד"ז מובן שכאשר הוא מתפלל "לישועתך קוינו כל היום" הרי כוונתו בפשטות בלי לערב שום ענינים צדדיים. וכאשר שואלים אותו מה הוא מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום", עונה בפשטות: שהישועה תבוא מיד! אצלו אין בכלל קס"ד לומר שהכוונה ישועה בעוד משך זמן.

וא"כ, לא זקוקים כבר לשום ראיות והסברות – צריכים רק לשאול אצל ילד בפשטות מה הוא מתכוון במילים אלו, וכבר ישמעו מהו הפירוש הפשוט בזה!

(24) בא י, יא.

(25) שם י, ט.

ומי הם אלו השייכים לסוג ד"המשכילים יבינו".
ובנוגע לענינו:

הענינים המבהילים שרואים לאחרונה, כאמור, גם אצל יהודים – יש בהם גם ענין טוב: הוכחה שכבר הגיע הזמן ד"יתבררו ויתלבנו וגו'".
(משיחת כ"ף מנחם-אב ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

גאולת יהודי רוסי' תהי' עוד לפני ביאת משיח!

[. .] כל אותם היהודים שהגיעו משם¹ לאחרונה או לפני זמן קצר או לפני כמה שנים – שיאמרו לחיים כולם ביחד, ויאחלו חיים וברכה ושלוה לכל היהודים שלעת-עתה עדיין נמצאים מאחורי המסך (כפי שזה נקרא), ויברכו אותם שיחזיקו בתוקף בעניני יהדות ("אידישקייט") משום שזהו "חיייהם ואורך ימיהם",

וזו גופא שיעמדו חזק ("קוממיות") בעניני יהדות עי"ז יקלו את הגזירות ברגעים שעדיין נותרו עד גאולתם בקרוב ממש.

וגאולתם תהיה בקרוב ממש – עוד לפני ביאת משיח צדקנו שגם הוא יבוא בקרוב ממש, אבל גאולתם תהי' עוד לפני ביאת משיח צדקנו – בקרוב ממש.

וניפגש כולנו יחד, עם הקרובים והידידים, ועם סתם יהודים שיצאו מאחורי המסך, ועי"ז שהחזיקו בתוקף ובאומץ בתורה ומצוותי' ש"הם חיינו ואורך ימינו"² – נלך כולנו יחד באופן של "שמחת עולם על ראשם"³, לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובשמחה ובטוב לבב.

(תרגום חפשי משיחת כ"ף מנחם-אב ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

(1) הכוונה ליהודים שהגיעו מברית המועצות לשעבר. (3) ישעי' לה, י. שם נא, יא.

(2) ראה ברכות סא, ב.

מדור "זמן הגאולה" מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק

נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר הצות היום – ה'תשס"ב

יה"ר שיקיים היעוד 'הקיצו ורננו שוכני עפר' והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש

בני ישראל צועקים: "אנן בעינין למהוי קדם מלכא"

הנחה: "ועד הנחות התמימים", תרגום: מערכת "יחי המלך"

"ותאמר ציון עזבני ה' ואד' שכחני" (מההפטורה דשבת זו)

ויה"ר שע"י ההתבוננות בענינים אלו, ובפרט בדברי רבותינו נשיאינו, מאורי עולם, שלאורם נלך עד ביאת משיח צדקנו, וגם לאחרי זה, בדיק כשם ש"משה ואהרן עמהם"¹ – שזה ימהר עוד יותר את ביאת משיח צדקנו, באופן ד"ארו עם ענני שמיא"², "אחישנה"³, שהרי לאחרי כל הגזירות והענינים שעברו בגלות המר הזה, בני"י עומדים כבר במצב ד"זכור"³.
ובפרט שנמצאים כבר לאחרי חמשה עשר באב, וכבר לאחרי אמירת ההפטורה ד"נחמו נחמו עמי"⁴ (בפ' ואתחנן), וגם לאחרי ההפטורה של (שבת זו) "ותאמר ציון עזבני ה' ואד' שכחני"⁵, כמבואר בספרים⁶ הטעם על סדר ההפטרות דשבעה דנחמתא – שלאחרי הירידה הכי גדולה דשלושת השבועות ותשעה באב, מנחמים את בני ישראל "נחמו נחמו עמי", טוענים ע"כ בני"י – "ותאמר ציון" – להקב"ה, וטענה צודקת – "עזבני ה' ואד' שכחני": לאחרי ירידה כזו בחושך כפול ומכופל של הגלות – היתכן שהקב"ה שולח להם נביא בלבד שינחם אותם, והקב"ה בעצמו "עזבני" ו"שכחני" (כביכול); בני ישראל צועקים: "אנן בעינין למהוי קדם מלכא"⁷, מה שולחים לנו מלאך?! ואח"כ (בפ' ראה) הם טוענים עוד יותר: "עני' סוערה לא נוחמה"⁸!

ולאחרי-זה הקב"ה אכן מקבל את טענתם ומשיב להם (בהפטורה דפ' שופטים): "אנכי אנכי הוא מנחמכם"⁹.

בודאי גם הקב"ה יודע לכתחילה שבני ישראל זקוקים לנחמתו, ולא רק לנחמה מנביא – אלא צריכים שה"תחתון" יצעק מעצמו שהוא זקוק לזה, "אנן בעינין מלכא", ואזי הקב"ה מקיים את זה.

אבל כל זה הוא כפי שכתוב בהפטרות; אך צריכים שזה ירד ויהי' בפועל ממש בעולם

(1) תוד"ה אחד – פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.
(2) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.
(3) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.
(4) ישע"י מ, א.
(5) שם מט, יד.
(6) אבודרהם בסדר הפרשיות וההפטרות (בשם המדרש).
(7) ראה תקו"ז ת"ח (יט, ב). תוס' הרא"ש (הדר זקנים) ר"פ בראשית. בחיי ויקרא ב, יג.
(8) שם נד, א.
(9) שם נא, יב.

והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו"¹⁴ (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ"שלושת השבועות", שבנ"י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), שע"ז אומר הקב"ה¹⁵ "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה¹⁶,

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש"מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף", "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו"¹⁷,

. ונוסף לזה – נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מישראל, ומכו"כ ציבורים (עשיריות) מישראל –

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי?!...!"

(משיחת ש"פ עקב, מבה"ח אלול ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית)

(14) י"ש ישע"י רמז תצט.
(15) תנחומא צו יד. וראה בארוכה לקו"ש ח"ח ע'
(16) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.
(17) תענית בסופה ובפרש"י.
412 ואילך.

סימן נוסף שכבר הגיע הזמן לביאת המשיח...

בתקופה האחרונה מחפשים "סימנים" לביאת המשיח – "אָט אָט קומט משיח".

ובעצם, אין כבר צורך לחפש סימנים, שכן, כשמעיינים בסיום וחותרם מסכת סוטה, רואים שהסימנים התקיימו כבר **בפשטות ובגלוי!**

אמנם, ישנו סימן נוסף, אשר, עם היות שלא הובא בסיום וחותרם מסכת סוטה, הרי זה פסוק מפורש בתושב"כ:

בסוף דניאל מדובר אודות הענינים שיהיו "באחרית הימים", עד לפרק האחרון, סיום וחותרם ספר דניאל, שבו נזכר גם הענין ד"תרבה הדעת"¹ (כפי שמביא הרמב"ם² ש"באותן הימים תרבה הדעה כו"). ובהמשך הענין נאמר, שבבוא הקץ "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו"³.

כלומר, בבוא הקץ, "אחרית הימים" – יהי' "עולם ברור", ולא מצב של בלבול (כמקודם לכן), אשר, מכיון שלפעמים עושה מעשה טוב ולפעמים הפכו כו', לא יודעים בבירור לאן הוא שייך, אלא, "יתבררו ויתלבנו גו" – מי הם אלו השייכים לסוג ד"רשעים (ש)לא יבינו",

(1) יב, ב.
(2) הלי' תשובה ספ"ט.
(3) שם, י.

הזה הגשמי, כפי שאדמו"ר המהר"ש אמר להצ"צ¹⁰ שרוצים את הגאולה כפשוטה, "משיח נאו", תיכף ומיד עוד בשבת זה!

ומה שישנה השאלה, מה יהי' אז עם ההפטרות הבאות – יאמרו אותם לאחר ביאת משיח צדקנו, שגם אז תהי' קריאת התורה והפטורה, ואדרבה – באופן ד"כמצות רצונך"¹¹.

ויהי' שכן אכן יהי' בפועל ממש, שמיד בא משיח צדקנו, וכל בני ישראל יצאו מהגלות, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹², "קהל גדול ישו בו הנה"¹², באופן של אחדות ישראל,

שההכנה לזה היא ע"י אהבת ישראל ואחדות ישראל עוד עכשיו, שזה בדרך ממילא מבטל את סיבת הגלות – הענין של היפך אהבת חנם, ואזי יתבטל ממילא, ללא שום פעולה נוספת, המסובב – הגלות,

ויחד עם שלימות העם ישנה גם שלימות התורה ומצוותיה, והולכים לשלימות הארץ, ובמהרה בימינו ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

(10) לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. תרל"ז פי"ז ואילך. ובכ"מ.

(11) ראה בארוכה תו"ח ר"פ ויחי (צה, א. צו, ג-ד). אוה"ת שם (כרך 1) תתשכח, ב ואילך. המשך וככה.

בואו ונחשוב חשבוננו של עולם: לפי כל החשבונות הקב"ה הי' צריך מזמן להביא את הגאולה!

. ומזה נוסף לימוד בחשבון הנפש דחודש אלול במיוחד בקשר עם ענין שהזמן גרמא – הגאולה האמיתית והשלימה, כמדובר כמ"פ ובפרט לאחרונה, שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא"¹, וע"פ כל הסימנים הרי "הנה זה (משיח) בא"², לכן עסוקים כל הזמן במחשבה ודיבור אודות הגאולה, ומחפשים לקשר את כל הענינים דזמן זה עם הגאולה, והעבודה דבני' היא למהר את הגאולה.

ובענינו: "עקב" יש בו גם הפירוש³, שקאי על "עקב" בזמן – דרא דעקבתא דמשיחא, ובפרט עקבתא דעקבתא דמשיחא – הזמן בו אנו נמצאים עכשיו.

וע"ד שני פירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא

(1) נוסח "אני מאמין" הנדפס בסידורים וכו'. וראה (2) שה"ש ב, ח ובשה"ר עה"פ. (3) אוה"ת ריש פרשתנו.

דמשיחא⁴: (א) מלשון עקביים⁵, הדרגא הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, עד"ז דרא דעקבתא דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, שבו שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר בחז"ל⁶ הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב) מלשון סוף ואחרית, שזה קאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, ממש לפני ביאת המשיח⁷, כי כבר "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים, וסיימו גם "לצחצח את הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא – התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות ולהביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים יהודים עוה"פ ועוה"פ – ועכשיו עוד יותר בתוקף מפעם – "עד מתי!?!..."

והחיבור של שני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר בבחינת עקביים (וצריך לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות של ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה למטה).

ועד שנעשה החיבור של שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נהיית הגאולה – "גולה" בתוס' אל"ף⁸) – בבית המקדש השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש המושלש (ע"ד חוט המושלש⁹), שכולל הן את בית ראשון (שהי' בבחי' מלמעלה למטה¹⁰) והן בית שני (בבחי' מלמטה למעלה¹⁰), ובית נצח¹¹, בגאולה הנצחית שאין אחר' גלות¹², כשהי' שלימות הגילוי דעצמותו ית' בתחתונים¹³, ושלימות החיבור ד"אני לדודי ודודי לי", "כל מקום שנאמר לי אינו זל לעולם".

שנה זו, היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה בו"

ומזה ישנו גם לימוד בנוגע להחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב", עקבתא דמשיחא:

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה – ש"בואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) הי' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית

(4) הבבא להלן, ראה גם "קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט" אות סב.
(5) ראה תניא פ"ב.
(6) בסוף מס' סוטה. ועוד.
(7) ובפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על העקב של משיח, ובגשון חז"ל: "צפה לרגליו של משיח" (יל"ש עמוס בסופו (רמז תקמט)), שהנה משיח בא וכבר שומעים פעמיו של משיח (כתפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).
(8) ראה ויק"ר ספ"ב. ועוד. לקו"ת בהעלותך לה, ג.
(9) קהלת ד, יב.
(10) ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 62 ואילך.
(11) זהר ח"א חת, א. ח"ג רכא, א. תקו"ז ת"ח.
(12) ראה מכלילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב. ועוד.
(13) ראה תניא פל"ז (מו, א).